

Prejudiciële vragen

1) Staan de artikelen 4 en 13 van richtlijn 2008/98/EG ⁽¹⁾, samen met de overwegingen 6, 8, 28 en 31, in de weg aan de nationale primaire wetgeving en de secundaire uitvoeringsregeling — te weten artikel 35, lid 1, van decreto legislativo nr. 133/2014, zoals omgezet in legge nr. 164/2014, en het decreto del Presidente del Consiglio dei Ministri van 10 augustus 2016, gepubliceerd in Gazzetta Ufficiale della Repubblica Italiana nr. 233 van 5 oktober 2016 — voor zover daarin alleen de verbrandingsinstallaties die volgens de toelichting in de bijlagen en de tabellen bij het decreto del Presidente del Consiglio dei Ministri in aanmerking worden genomen, worden aangemerkt als infrastructuur en strategische inrichtingen van prominent nationaal belang, waarmee een geïntegreerd en modern stelsel voor het beheer van stedelijk en soortgelijk afval tot stand wordt gebracht en nationale zelfvoorziening wordt gegarandeerd, aangezien de nationale wetgever een dergelijke kwalificatie niet eveneens heeft toegekend aan installaties voor de behandeling van afvalstoffen met het oog op recycling en hergebruik, ondanks dat deze behandelingen in de afvalhiërarchie van de genoemde richtlijn een hogere prioriteit hebben?

Subsidiair, indien de vorige vraag ontkennend wordt beantwoord: staan de artikelen 4 en 13 van richtlijn 2008/98/EG in de weg aan de nationale primaire wetgeving en de secundaire uitvoeringsregeling — te weten artikel 35, lid 1, van decreto legislativo nr. 133/2014, zoals omgezet in legge nr. 164/2014, en het decreto del Presidente del Consiglio dei Ministri van 10 augustus 2016, gepubliceerd in Gazzetta Ufficiale della Repubblica Italiana nr. 233 van 5 oktober 2016 — voor zover verbrandingsinstallaties voor stedelijk afval daarin worden gekwalificeerd als infrastructuur en strategische inrichtingen van prominent belang met het doel verdere inbreukprocedures wegens niet-uitvoering van de Europese regelgeving op dit gebied te voorkomen en overbodig te maken, en het storten van afval te beperken?

2) Staan de artikelen 2, 3, 4, 6, 7, 8, 9, 10, 11 en 12 van richtlijn 2001/42/EG ⁽²⁾, ook in onderlinge samenhang gelezen, in de weg aan de toepassing van de nationale primaire wetgeving en de secundaire uitvoeringsregeling — te weten artikel 35, lid 1, van decreto legislativo nr. 133/2014, zoals omgezet in legge nr. 164/2014, en het decreto del Presidente del Consiglio dei Ministri van 10 augustus 2016, gepubliceerd in Gazzetta Ufficiale della Repubblica Italiana nr. 233 van 5 oktober 2016 — voor zover daarin is bepaald dat de Presidente del Consiglio dei Ministri bij eigen besluit de capaciteit van de bestaande verbrandingsinstallaties kan verhogen, en het aantal, de capaciteit en de regio van vestiging kan bepalen van de verbrandingsinstallaties met energierugwinning voor stedelijk en soortgelijk afval die moeten worden gebouwd om in de vastgestelde resterende behoefte te voorzien, met het oogmerk geleidelijk een sociaal-economisch evenwicht tussen gebieden van het nationale grondgebied tot stand te brengen, en met inachtneming van de doelstellingen voor gescheiden inzameling van afval en recycling, zonder dat in deze regeling is bepaald dat bij de opstelling van het plan dat uit het decreto del Presidente del Consiglio dei Ministri voortvloeit de regeling betreffende strategische milieubeoordeling als bedoeld in de genoemde richtlijn 2001/42/EG wordt toegepast?

⁽¹⁾ Richtlijn 2008/98/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 november 2008 betreffende afvalstoffen en tot intrekking van een aantal richtlijnen (PB 2008, L 312, blz. 3).

⁽²⁾ Richtlijn 2001/42/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 juni 2001 betreffende de beoordeling van de gevolgen voor het milieu van bepaalde plannen en programma's (PB 2001, L 197, blz. 30).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunale amministrativo regionale per il Lazio (Italië) op 7 mei 2018 — Lavorgna Srl/Comune di Montelanico e.a.

(Zaak C-309/18)

(2018/C 268/29)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale amministrativo regionale per il Lazio

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Lavorgna Srl

Verwerende partijen: Comune di Montelanico, Comune di Supino, Comune di Sgurgola, Comune di Trivigliano

Prejudiciële vraag

Verzetten de Unierechtelijke beginselen van de bescherming van het gewettigd vertrouwen en de rechtszekerheid, gelezen in samenhang met de grondbeginselen van het vrije verkeer van goederen, de vrijheid van vestiging en de vrije dienstverrichting, die zijn verankerd in het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU), alsook de beginselen die daarvan zijn afgeleid, met name de gelijkheid van behandeling, het discriminatieverbod, het beginsel van wederzijdse erkenning, het evenredigheids- en het transparantiebeginsel, waarnaar wordt verwezen in richtlijn 2014/24/EU ⁽¹⁾, zich tegen een nationale wettelijke regeling, zoals de Italiaanse wettelijke regeling die voortvloeit uit artikel 95, lid 10, juncto artikel 83, lid 9, van decreto legislativo nr. 50/2016, volgens welke het ontbreken in de economische offerte van de afzonderlijke vermelding van de arbeidskosten in een procedure voor de gunning van een openbare dienst hoe dan ook tot de uitsluiting van de betrokken onderneming leidt, zonder mogelijkheid de stukken aan te vullen of te verduidelijken, zelfs indien van deze verplichting tot afzonderlijke vermelding van die kosten geen sprake is in de aanbestedingsdocumenten, en ongeacht het feit dat de betrokken offerte in overeenstemming met een daartoe afgelegde verklaring van de gegadigde inhoudelijk wel degelijk voorzag in de middelen ter dekking van de minimumarbeidskosten?

⁽¹⁾ Richtlijn 2014/24/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2014 betreffende het plaatsen van overheidsopdrachten en tot intrekking van richtlijn 2004/18/EG (PB 2014, L 94, blz. 65).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgarije) op 11 mei 2018 — Strafzaak tegen Emil Milev

(Zaak C-310/18)

(2018/C 268/30)

Procestaal: Bulgaars

Verwijzende rechter

Spetsializiran nakazatelen sad

Partijen in de strafzaak

Strafzaak tegen: Emil Milev

Prejudiciële vragen

1) Is nationale rechtspraak die de handhaving van een dwangmaatregel van „voorlopige hechtenis” (vier maanden na de arrestatie van de verdachte) afhankelijk stelt van het bestaan van een „redelijke verdenking”, waarbij alleen „op het eerste gezicht” wordt vastgesteld dat de verdachte het aan de orde zijnde strafbare feit heeft kunnen begaan, verenigbaar met artikel 3, artikel 4, lid 1, tweede zin, artikel 10, overweging 16, vierde en vijfde zin, en overweging 48, van richtlijn 2016/343 ⁽¹⁾ alsook met de artikelen 47 en 48 van het Handvest [van de grondrechten van de Europese Unie]?

Indien dat niet het geval is, is nationale rechtspraak die onder „redelijke verdenking” verstaat dat de verdachte het aan de orde zijnde strafbare feit met grote waarschijnlijkheid heeft begaan, verenigbaar met de bovenvermelde bepalingen?

2) Is nationale rechtspraak die van de rechter vereist dat hij zijn beslissing inzake een verzoek tot wijziging van een reeds vastgestelde dwangmaatregel van „voorlopige hechtenis” motiveert zonder de belastende en ontlastende bewijzen te vergelijken, ook al heeft de advocaat van de verdachte argumenten in die zin aangevoerd, waarbij de enige reden voor deze beperking is dat de rechter onpartijdig moet blijven voor het geval deze zaak hem voor het onderzoek ten gronde zou worden toegewezen, verenigbaar met artikel 4, lid 1, tweede zin, artikel 10, overweging 16, vierde en vijfde zin, en overweging 48, van richtlijn 2016/343 alsook met artikel 47 van het Handvest [van de grondrechten van de Europese Unie]?